

Sunnfjord
kommune

Vurdering av strukturtiltak

Tiltak G – Redusere rama

Innhold

Beskriving av tiltak.....	3
Konsekvensar	3
Økonomisk effekt.....	3
Konsekvensar for elevane	3
Konsekvensar for tilsette	4
Konklusjon	5

Tiltak G – Redusere råma

Beskriving av tiltak

Ressursfordelingsmodellen som no vert nytta i skulen er ein elevbasert modell. Det vil sei at kvar enkelt elev utløyer ein kostnad, uavhengig av klassestørrelse. I modellen er det fleire variablar som kan justerast opp og ned, og på den måten kan vi auke eller redusere den totale råma til skulane.

Modellen er sett opp slik at vi i overgangen frå gamal til ny modell ikkje gjer endringar i det totale talet timar som vert fordelt ut. Det er altså ikkje ei innsparing i seg sjølv med ny modell, men den vil gi innsparing etter kvart som elevtalet vert redusert.

I dette tiltaket gjer ein ytterlegare innstramingar i råma, og på den måten tar vi ned drifta meir enn det elevtalsnedgangen aleine gjer.

Variablane vi då kan justere er:

- timar gitt til per elev
- grunnressurs til kvar skuleslag
- timar til anna enn undervisning
- driftsmidlar
- vikarmidlar
- leiingsressurs
- merkantilt

Konsekvensar

Økonomisk effekt

Den økonomiske effekten av ein reduksjon i råma vil vere variabel ut i frå kva sum ein ynskjer å løyse. For å nå innsparingskravet med tiltak A og D, ser vi behov for ytterlegare kutt i ressursfordelinga på 6,5 millionar kroner.

Konsekvensar for elevane

Sunnfjordskulen har gjennom kunnskapsgrunnlaget vist at kvaliteten på undervisninga er høg på alle indikatorar, noko som speglar seg i læringsutbyttet, trivselen og dei sosiale miljøa elevane opplever i skulekvardagen. Men med dei føreslegne reduksjonane i ressursramma, risikerer vi å utfordre denne kvaliteten på fleire område.

Ein reduksjon i ressursane som vert tildelt per elev, kan føre til større klassestorleikar, færre timar til spesialundervisning og redusert støtte i klasserommet for dei som treng ekstra oppfølging. For mange elevar vil dette bety at dei får mindre individuell oppfølging og rettleiing. Større klassar kan også føre til at elevar som har utfordringar, får mindre merksemd og tilrettelegging, noko som kan påverke både læringsutbytte og motivasjon.

I tillegg kan færre ressursar til anna enn undervisning, som miljøarbeidarar og spesialpedagogiske tilbod, gjere det vanskelegare å oppretthalde eit trygt og støttande skulemiljø. Desse funksjonane er viktige for trivsel og det psykososiale miljøet, særleg for sårbare elevar som har behov for eit stabilt og inkluderande miljø. Ved å redusere drifts- og vikarmidlane vert òg evna til å handtere uventa situasjonar som sjukefråvær utfordra, noko som kan føre til meir uro og uforutsigbarheit i kvardagen til elevane.

Sjølv om ressursmodellen er designa for å tilpasse drifta til elevtalsnedgangen, vil desse ytterlegare innsparingane føre til ei innstramming som over tid kan svekke dei sterke fagmiljøa vi har i Sunnfjordskulen. Dette kan påverke elevane sitt læringsmiljø negativt, då kvaliteten på undervisninga heng tett saman med tilgangen til tilstrekkelege ressursar.

Samla sett er desse tiltaka nødvendige for å møte dei økonomiske krava, men konsekvensen er at kvaliteten vi i dag leverer kan bli utfordra, og det vil i størst grad gå ut over elevane sin kvardag i form av mindre oppfølging og færre tilgjengelege støtteressursar.

Konsekvensar for tilsette

Reduksjonar i ressursramma vil ikkje berre påverke elevane, men også dei tilsette i Sunnfjordskulen på fleire nivå. Med dei planlagde innsparingane står vi ovanfor ein situasjon der arbeidskvardagen for lærarar, assistentar, leiarar og støttepersonell vil verte meir krevjande og pressa.

Ein av dei største konsekvensane er at færre timar per elev og reduksjon i grunnressursane kan føre til auka arbeidsmengde for kvar tilsett. Større klassar gjer det utfordrande å gi individuell oppfølging, og med færre lærarar tilgjengeleg kan arbeidsbelastninga auke vesentleg. Dette kan påverke lærarar si evne til å oppretthalde kvaliteten på undervisninga, noko som på sikt kan svekke både elevane sitt læringsutbytte og lærarane si eiga arbeidsglede.

Vidare vil færre vikarmidlar og redusert leiingsressurs gi mindre fleksibilitet til å handtere uventa fråvær og andre utfordringar som oppstår i skulekvardagen. For dei tilsette inneber dette færre moglegheiter for å få tilstrekkeleg støtte og avlasting i krevjande periodar. I tillegg vil mindre merkantil ressurs kunne føre til auka administrative oppgåver for lærarane, noko som tek tid og merksemd bort frå elevretta arbeid.

For dei som jobbar innan spesialpedagogikk og miljøarbeid, vil ei innsnevring av ressursramma også kunne redusere tilgjengelege støttetilbod for elevar med særskilte behov. Dette kan føre til at desse tilsette må prioritere vekk oppfølging som tidlegare var mogleg, og det kan bli vanskelegare å oppfylle individuelle behov på ein god måte. For mange tilsette vil dette føre til ei oppleving av å ikkje kunne yte den hjelpa dei meiner elevane har krav på.

Endringane kan også påverke samarbeidskulturen på skulane. Reduksjonar i ressursar kan føre til færre moglegheiter for kollegial støtte og fagleg utvikling, då tid

og rom for teamarbeid kan bli innsnevra. Profesjonsfellesskapet, som i dag er eit viktig bidrag til utvikling og kvalitet i Sunnfjordskulen, risikerer å verte svekka når presset på den enkelte tilsette aukar.

Totalt sett vil desse innsparingane kunne skape ei meir krevjande arbeidssituasjon for dei tilsette i Sunnfjordskulen. Med større elevgrupper, færre støtteressursar og høgare krav til effektivitet, står mange tilsette i fare for å oppleve ein meir pressa arbeidskvardag, noko som på sikt kan påverke både kvaliteten på skulemiljøet og arbeidsmiljøet for dei tilsette.

Konklusjon

Samla sett vil dei tilrådde innsparingane medføre utfordringar for både elevar og tilsette i Sunnfjordskulen. For elevane kan innsparingane føre til reduserte lærings- og støttetilbod, noko som risikerer å svekke kvaliteten og tryggleiken i skulemiljøet. For dei tilsette vil ein meir pressa kvardag, med færre ressursar og høgare arbeidsbelastning, påverke både arbeidsglede og evna til å oppretthalde eit høgt fagleg nivå.

Det er naudsynt å finne balansen mellom å møte dei økonomiske krava og samtidig bevare kvaliteten på undervisninga og trivselen til både elevar og tilsette. Gjennom god planlegging, opne prosessar og tett dialog håpar vi å minimere dei negative konsekvensane og sikre eit stabilt og inkluderande skulemiljø på lang sikt.